

Hvor er Enok og Elias?

Enok ble «bortrykket». Hvor ble det av ham? Ble han tatt direkte opp i himmelen? Nei! For Jesus sa selv at «ingen er steget opp til himmelen uten han som er steget med fra himmelen, Menneskesønnen» (Joh 3:13). Her er Jesu egne ord om at ingen, med unntak av ham selv, har steget opp til himmelen! Og hvordan visste Jesus det? Jo, for han kom derfra!

Så hvor er da Enok? La oss se hva Bibelen sier.

Enok vandret med Gud

Da Enok var 65 år gammel, fikk han en sønn som han kalte Metusalah. «Og Enok vandret med Gud i tre hundre år etter at han hadde fått Metusalah, og han fikk sønner og døtre» (1 Mos 5:22).

Her var en mann som behaget Gud, en mann som vandret med Gud.

Enok må ha hatt tro, for i Hebræerne 11:6 sier apostelen: «Men uten tro er det umulig å være til behag for Gud. For den som trer fram for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham.» Enok vandret altså med Gud. Han adlød Gud, og ved tro fulgte han på hans veier.

Ingen kan vandre med Gud om han ikke er enig med Gud og gjør hans vilje. Profeten Amos sa: «Går vel to sammen uten at de har avtalt det med hverandre?» (Am 3:3). Så i sin samtid var Enok den eneste som ifølge Bibelen fulgte Guds veier — selv om det tok ham 65 år å lære å vandre med Gud!

Men hvor lenge vandret Enok med Gud? Skriften sier at han «vandret med Gud i tre hundre år etter at han hadde fått Metusalah». Følgelig vandret Enok på Guds veier i 300 år. Legg merke til at Moses ikke skrev at Enok fortsatt vandrer med Gud. Skriften sier at Enok vandret med Gud i 300 år, og ikke ett år till! Følgelig vandrer ikke Enok fortsatt med Gud idag! Og hvorfor ikke?

Fordi «alle Enoks dager ble tre hundre og sekstifem år» (1 Mos 5:23). *Alle Enoks dager ble 365 år.* Ikke bare en del av hans dager, men alle hans dager! Hvis Enok ikke døde — hvis han ble ufor-

Hvor er Enok og Elias?

Enok ble bortrykket, så han ikke skulle se døden. Elias fór opp til himmelen i en storm. Likevel viser Bibelen at de ikke er i himmelen idag. Hvor er de? Her er den forbløffende sannheten.

gjengelig — og dermed fortsatte å vandre med Gud, da ville hans dager ha vært mer enn 365 år. Men Bibelen sier klart og tydelig at alle hans dager var nøyaktig¹ så mange, og ikke mer.

I det samme femte kapitel i 1 Mosebok blir uttrykket «alle hans dager» brukt omtrent et dusin ganger, og i hvert tilfelle betyr det at vedkommende kun levde så lenge, og «så døde han». Derfor levde Enok ikke mer enn 365 år, siden *alle Enoks dager* ble tre hundre og sekstifem år. Og siden han bare levde så lenge, må han ha avgått ved døden!

Men hva med hans bortrykkelse? Betyr det at han ikke døde?

Det er det enkelte skjodesløst² antar uten bevis.

Det som faktisk skjedde da Enok ble bortrykket

Husk, Moses skrev ikke at Enok ikke døde. Derimot skrev han: «Og Enok vandret med Gud, så ble han borte, for Gud tok ham til seg» (1 Mos 5:24). Paulus omtaler den samme hendelsen slik: «Han ble ikke funnet, fordi Gud hadde bortrykket ham» (Heb 11:5).

Følgelig forteller Skriften at Enok ikke ble funnet fordi Gud *tok*, eller «bortrykket», ham. Bibelen sier ikke at Enok kom til

himmelen da han ble bortrykket. Isteden sier den at han *ikke ble funnet*.

Enok ble altså «bortrykket». Men hva betyr det?

Det opprinnelige greske ordet for «bortrykke» er *metatthemi*. Ifølge *Studiebibelen*, utgitt av Illustrert Bibelleksikon a/s, er hovedbetydningen «komplassere, overføre, flytte» (bind 5, s 629).

Det samme greske ordet er oversatt «ført til» i Apg 7:16. Her kan vi lese at etter at Jakobs sønner døde, ble de «ført» — transportert, overført — til Sikem, hvor de ble begravd! Det er dette Bibelen sier! Jakobs sønner ble transportert eller overført til et gravsted!

Det er derfor Moses sa at Gud tok Enok. Gud fjernet — bortrykket — ham, slik at han ikke ble funnet. Gud tok Enok og begravde ham!

I 5 Mosebok 34:6 kan vi også lese hvordan Moses ble tatt av Gud fra folket, hvorpå han døde og ble begravd av Gud. «Og ingen vet til denne dag hvor graven hans er.» Gud fjernet Moses — han bortrykket ham — og heller ikke Moses ble funnet!

Enok ble altså likevel ikke gjort uadelig! Han ble fjernet og ble ikke funnet. Alle hans dager var

365 år! Legg merke til et annet bevis på at «bortrykke» ikke vil si å bli gjort uødelig. Du finner det i Kolosserne 1:13. Faderen «fride oss ut av mørkets makt og satte oss over [metatthemi] i sin elskede Sønnis rike.»

Her sier Bibelen at de kristne allerede er overført, «bortryket», og likevel dør de kristne fortsatt! Vi har ikke uødelige legemer, men fysisk kjøtt og blod. Selv om vi en gang var en del av denne verdens mørke, er vi nå satt over, fjernet, fra mørket til Guds rikes lys.

Oppnådde ikke det som var lovt

I Hebreerne 11 nevner Paulus Enok blant fedrene som fikk godt vitnesbyrd for sin tro. Men «enda alle disse fikk vitnesbyrd for sin tro, oppnådde de ikke det som var lovt» (Heb 11:39).

Hva var det som var lovt? «Hvå om evig liv. Det har Gud, som ikke kan lyve, gitt løfte om fra evighet av» (Tit 1:2). Enok er altså en av «alle disse» som ennå ikke har fått oppfylt løftet om evig liv og arv. Enok og alle de verdige fra gammelt av vil få innfridd løftet om evig liv ved Kristi gjenkomst, samtidig med at de kristne får det innfridd (Heb 11:40). Det er fortsatt fremtid!

Siden Enok ennå ikke har arvet evig liv, må han være død! Dette er nøyaktig det Paulus skriver i Hebreerne 11:13. Paulus sier at Enok døde! Se selv: «I tro døde alle disse uten at de hadde oppnådd det som var lovt.» Hvem var disse «alle»?

Det forteller Paulus: Abel, Enok, Noa og patriarkene og deres hustruer. Hebreerne 11:1–12 remser opp dem som hadde tro, og blant dem er Enok nevnt. Så i vers 13 påviser Paulus at de ikke har arvet løftene, idet han sier: «I tro døde alle disse» — også Enok. Men hva med Paulus' utsagn om at Enok «ikke skulle se døden»?

Hvilken død var det Enok unngikk?

Enok levde bare i 365 år (3358–2993 fKr). Så hva mente Paulus egentlig da han skrev: «Ved tro ble Enok bortrykket, så han ikke

skulle se døden. Han ble ikke funnet, fordi Gud hadde bortrykket ham?» Dette verset sier ikke noe om at Enok ikke døde, men derimot at Enok «ikke skulle se døden». Men hva betyr det?

Husk at Bibelen omtaler mer enn én død. Vi har en første død, og vi har en annen død (Åp 20:6). Hvilken død var det Paulus mente?

Den første død ligger i menneskenes lodd (Heb 9:27). Den døden er det ikke mulig for menneskene å unnsnippe. Den er unngåelig. Enok døde den døden, slik vi allerede har vist.

Men det var ikke den døden Paulus skrev om. Uttrykket «ikke skulle se», er skrevet i kondisjonals, idet det viser til en fremtidig hendelse. Det står ikke i fortid at han «ikke så» døden — men at han «ikke skulle se døden». Den døden som Enok unnsnapp ved å bli bortrykket, er en død han unnsnippe i fremtiden på visse betingelser!

Omtalte Jesus noen gang en død man kan unnsnippe? Ja visst gjorde han det! I Johannes 8:51 sier han: «Sannelig, sannelig sier jeg dere: Om noen tar vare på mitt ord, skal han aldri i evighet se døden» — skal han aldri i evighet se, dvs lide, den annen død! Og på ny i Johannes 11:26: «Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø» — eller «skal ikke dø for all evighet».

Denne døden er en død som kan unngås, forutsatt at menneskene holder Jesu ord og tror ham. Denne døden er ikke den første død, for kristne som holder Jesu ord, får denne første døden.

Den døden som Enok skulle unnsnippe, må derfor være den annen død, som aldri vil røre dem som er i den første oppstandelsen (Åp 20:6). Og Enok vil være med i den første oppstandelsen siden han oppfylte betingelsene!

Enok hadde tro. Han trodde Gud og vandret med Gud, siden han adlød ham. I og med at Enok holdt Guds ord, holdt han også Jesu ord, for Jesus talte ikke av seg selv, men talte det Faderen påla ham (Joh 14:10).

Følgelig oppfylte Enok betingelsene slik at han ikke skulle se

døden. Den annen død skal aldri røre Enok, på grunn av hans tro og lydhighet.

To bortrykkelser

Nå kan vi forstå Hebreerne 11:5: «Ved tro ble Enok bortrykket, så han ikke skulle se døden. Han ble ikke funnet, fordi Gud hadde bortrykket ham. For før han ble bortrykket, fikk han det vitnesbyrdet at Gud hadde behag i ham.»

Dette verset nevner to bortrykkelser.

Studerer vi dette verset ord for ord, kan vi se at Enok hadde tro og ble bortrykket. Denne bortrykkelser — flyttingen, overføringen (*metatthemi*) — var på betingelse av tro. Hvilken overflytting som er nevnt i Bibelen, skjer så på basis av tro? Jo, den vi kan lese om i Kolosserne 1:13. Faderen «fride oss ut av mørkets makt og satte oss over [metatthemi] i sin elskede Sønnis rike».

Dette er en figurativ fjerning eller overflytting fra denne verdens åndelige mørke til lyset fra Guds og Kristi familie eller rike. I vers 10 viser Paulus at for å forbli i dette riket, må vi «vandre verdig for Herren, til behag for ham i alle ting». Dette er nøyaktig det Enok gjorde. Han vandret med Gud og var Gud til behag.

Så ble Enok, likesom de kristne, utfridd fra syndens og mørkets makt, som han hadde levd i i 65 år. Han ble fjernet («bortrykket») fra verdens veier og levde i 300 år etter Guds veier (3293–2993 fKr), slik at han kunne arve evig liv ved Kristi gjenkomst, og ikke skulle lide den annen død.

Ved tro ble Enok skilt ut — fjernet eller «bortrykket» — fra verden, på samme måte som de kristne, som ikke skal være noen del av verden selv om de lever i verden.

Ikke bare ble Enok figurlig fjernet fra den tidens samfunn. Han ble også bokstavelig fjernet — bortrykket — slik at han ikke ble funnet.

Gud tok ham fysisk vekk fra befolkningen, likesom Gud senere tok Moses (1403 fKr). Og han begravde begge så godt at ingen av dem siden er blitt funnet!

Er David i himmelen?

Hvis himmelen er de frelstes lønn, hvor de rettferdige kommer rett etter døden, må vi så visst kunne forvente at nettopp David er der.

Gud kalte David, Israels konge, «en mann etter mitt hjerte» (Apg 13:22). I Apg 7:46 kan vi dessuten lese at David «fant nåde hos Gud». Likevel ble apostelen Peter inspirert til å si i den første prekenen for den nytestamentlige kirke:

«Brødre, la meg tale med frimodighet til dere om patriarken David. Han både døde og ble begravet, og hans grav er her hos oss den end dag i dag» (Apg 2:29).

Så tilføyde Peter: «For David får ikke opp til himmelens (vers 34). David er

helt klart død og begravd, i graven, og ikke i himmelen! Så sier Guds Ord!

I Hebræerne 11:32 blir David nevnt sammen med dem som døde i troen. Se nå på vers 39–40 i dette samme kapittel:

«Og enda alle disse [medregnet David] fikk vitnesbyrd for sin tro, oppnådde de ikke det som var lovt. For Gud hadde forutsett noe bedre for oss, for at de [både David og alle de hellige fra gammel av] ikke skulle nå fullendelsen uten oss.»

Davids oppstandelse blir nevnt i Jeremia 30:9:

«Og de [Israel] skal tjene Herren sin Gud og David sin konge, som jeg vil oppreise for dem.» Legg

merke til at tiden for denne begivenheten fortsatt er fremtid.

Esekiel tilføyer: «... Og David, min tjener, skal være deres fyrste for evig» (Esek 37:25). Det er på dette tidspunktet, som fortsatt er fremtid, at David vil få en evig arv i Guds rike.

Et ytterligere bevis på at David umulig kan være i himmelen, er at Jesus, 1000 år etter at David hadde sovnet inn, sa: «Ingen er steget opp til himmelen...» (Joh 3:13). Jesus hadde vært i himmelen. Han visste hva han snakket om!

David innså hva som skjær med et menneske når det dør. Han skrev: «Færr

hans ånd ut, så vender han tilbake til sin jord, samme dag er det forbi med hans planer» (Sal 146:4).

Det fins hverken kunnskap eller bevissthet i dødsriket (Pred 9:5, 6, 10). Skriften forteller at de døde skrives på en oppstandelse (1 Tess 4:15–17; 1 Kor 15:50–52; Dan 12:2).

Hvor klart er ikke dette! David er død og begravet, og venter på oppstandelsen sammen med alle Guds hellige. På den tid vil han motta det som er lovt.

For å finne ut hva som er lovt (og du vil bli overrasket over å se at det ikke omfatter himmelen i det hele tatt), bør du skrive og be om vårt gratishefte *Hva er de frelstes lønn?*

En for tidlig død

Vi har allerede lest at «alle Enoks dager ble tre hundre og sekstifem år» (1 Mos 5:23).

Se nå på hele femte kapitel i 1 Mosebok. Den korteste levealder som er nevnt, bortsett fra Enoks, er Lameks 777 år. Den lengste er Metusalahs 969. Men Enok levde bare 365 år.

Enok døde helt klart en for tidlig død! Han fullførte ikke et normalt livsspen. Han ble så å si revet bort i sin beste alder.

Men hva skjedde? Kan Bibelen, eller jødiske tradisjoner, gi oss noen pekepinn?

Lameks skryt

Lamek, en av Kains etterkommere (ikke samme person som er oppført i slektstavlen i 1 Mosebok 5) skrat³ overfor sine to hustruer: «En mann dreper jeg for hvert sår jeg får, en gutt [eller ung mann] for hver skramme jeg får. For hevnes Kain sju ganger, da skal Lamek hevnes syttisju ganger» (1 Mos 4:23–24).

Ifølge en tradisjon var «mannen»

Kain. Derav Lameks omtale av det faktum at Gud ville ta hevnen over enhver som våget å myrde Kain. Men hvem var «guttene», eller bedre: den unge mannen?

Den 365 år gamle Enok ville utvislomsomt vært ansett for en ung mann blant sine samtidige.

Enok vandret med Gud. I tillegg profeterte han at Kristus ville komme for å holde dom og straffe de ugudelige (Judas 14–15). Han var faktisk en «rettferdighetens forkynner» (sammenlign med 2 Peter 2:5).

Men Guds budskap har aldri vært populært. Som en Guds tjener overbeviste Enok utvislomsomt mange og gjorde mange rasende på grunn av sitt budskap. Livet hans var i fare. Til slutt tålte ikke den ugudelige generasjonen Enoks forkynnelse lenger.

Ved å sammenholde Lameks utsagn med hvor gammel Enok var ved sin død, kan vi fra Skriften slutte at det er mulig at Lamek (han selv, eller med en gjeng⁴) bragte Enoks stemme til taushet ved å myrde ham.

Tro ikke at dette er merkelig eller

uvanlig. Ifølge hebraiske tradisjoner måtte Noa (2924–1794 f Kr), Enoks oldebarn, flykte for livet for å utføre Guds arbeid.

«Noah var meget misfornøyet med deres ubillige Opførsel [før syndfloden], og raadede dem til at forandre deres ugudelige Levnet, men, saasom han fornam, at hans Formaninger havde ingen Virkning, men at deres Ondskab dagligen forøgedes, frygtede han for, at de skulde til sidst slaae ham ihjel, og derfor med Hustru og Børn flyttede [han] defru» (Josefus' *Jødiske Historie*, i dansk overs. av 1750, bok 1, kapitel 3, avsnitt 1).

Uansett omstendighetene tillot ikke Gud at liket etter Enok skulle bli skjendet eller stilt ut offentlig. Han fjernet hans legeme fysisk, sannsynligvis midt for øynene på hans mordere – før de kunne besudle det. Hvordan kunne ellers noen ha visst at Gud hadde tatt ham?

Et tegn fra Gud

Gud ga dette tegnet med fysisk å fjerne liket etter Enok som et

bilde på alle dem som senere skulle følge Enoks eksempel på tro. Enok ble fjernet fysisk fra befolkningen, slik kristne skal bli *åndelig* fjernet fra denne verdens veier. Hans fysiske bortrykkelse eller bortførelse var også et tegn fra Gud på at hans tro var blitt godtatt — Gud gir ofte tegn (Jes 38:7).

Noen kan spørre: Hvorfor lot Gud sin rettferdige tjener Enok dø? For den som har øyne å se med, inneholder Bibelen en for- tegnelse eller nekrolog over Guds profeters og apostlers død gjennom tidene. Mange av Bibelens største menn led martyrdøden.

Gud er opptatt av vår fysiske velferd. Men han er enda mer opptatt av vår åndelige tilstand og vårt evige liv. Enok måtte være villig til å dø for den sannhet han forkynte.

Som enhver sann hellig, venter Enok i håpet om oppstandelsen og Jesu Kristi, Messias', gjenkomst (Judas 14, 15).

Før Elias opp til himmelen?

Du har antakelig hørt at Elias før opp til himmelen. Og likevel, nesten 900 år etter at Elias ble tatt opp i en storm, sa Jesus selv: «Og *ingen* er steget opp til himmelen uten han som er steget ned fra himmelen, Menneskesønnen» (Joh 3:13).

Er dette en uoverensstemmelse i Bibelen? For hvilken Elias opp til den himmelen hvor Guds trone er, selv om Jesus sa at han ikke gjorde det?

Og hvis Elias ikke er i himmelen idag, hvor var det da han dro?

Hvilken himmel?

Bibelen nevner faktisk tre himler, ikke bare en! Og hvis, som Jesus sa, intet menneske, ikke engang Elias, noensinne har steget opp til den himmel som han selv kom fra, da må det ha vært en annen himmel Elias ble tatt opp til! Så hvilken himmel var det?

Den tredje himmel er Guds tro- nes himmel (2 Kor 12:2–4), hvor Jesus er idag. Jesus, som er Guds Yppersteprest, er den eneste som har rett til å være i den himmelen med Faderen.

Legg merke til hvorfor! He- breerne 8:1–5 forklarer at det opp- rinnelige jordiske tabernaklet under den gamle pakt, med detts Aller helligste, var et bilde på Guds trone i himmelen. Bare ypperstepresten, et bilde på Kristus som Yppersteprest idag, hadde til- latelse til å gå inn!

Den andre himmelen er dette vidstrakte univers — det rom hvor solen, månen, stjernene, kometene og planetene befinner seg. Hvor ofte ser vi ikke at sal- misten beundrer «din himmel, dine fingres verk, månen og stjer- nene som du har satt der» (Sal 8:4; se også 1 Mos 1:15–17).

Ved siden av stjernenes him- mel, finner vi at atmosfæren, luften som omgir jorden, også blir betegnet himmel. I 1 Mos 1:20 kan vi lese om fugler som flyr «over jorden, under himmelhvel- ingen». Og i vers 6–8 i samme kapittel står det at himmelens skulle bli «midt i vannene»:

«Og Gud sa: La det bli en hvel- ving midt i vannene, den skal skulle vann fra vann. Og Gud gjorde hvelvingen og skilte vannet som er under hvelvingen, fra vannet som er over hvelvingen. Og det ble slik. *Gud kalte hvelvingen him- mel.*»

Og da Isak velsignet Jakob, sa han: «Gud gi deg av himmelens dugge», og Moses gledet seg over at «hans himmel drypper av dugge» (se 1 Mos 27:28 og 5 Mos 33:28).

Denne første himmel, som det kommer dugg fra, vil si atmo- sfæren, hvor skyene og vinden er i bevegelse. Nettopp i dette øye- blikk ender vi alle inn himmelens luft!

Siden Elias ikke kan ha kommet til Guds trones himmel, hvilken himmel var det da han kom til? For Skriften sier: «... Og Elias før i stormen opp til himmelen» (2 Kong 2:1, 11).

Svaret burde allerede være opp- lagt! Elias «før i stormen [en vir- velvind?] opp til himmelen» — ikke til Guds trones himmel, men opp i denne jordens atmosfære, den første himmel.

Siden det er snakk om en storm, kan dette ikke refererer til noen annen «himmel» enn den første himmel, som fuglene befinner seg

i. Du har sikkert hørt om den store løftekraft som en virvelvind kan ha.

Hvorfor tatt opp?

Hva var grunnen til at Gud handlet så uvanlig? Hvorfor tok han Elias opp i atmosfæren? Var det for å gjøre ham udeelig? Nei! Skriften sier ikke et ord om det! De gamle profetene, også Elias, mottok ikke noe løfte om udele- lighet før eller atskilt fra oss. Se selv i Hebreerne 11:32 og 39:

«Og enda *alle* disse fikk vitnes- byrd for sin tro, oppnådde de ikke det som var lovt!» Og vi skal ikke motta det før Kristus kommer til- bake (vers 40).

Elias skulle altså ikke bli gjort uforgjengelig — for det ville ha gitt ham forrang fremfor Jesus. Hvilken grunn gir da Bibelen for at han ble tatt bort? Vi finner svaret i 2 Kong 2:3, 5.

Legg merke til hva profetenes disipler sa til Elisa: «Vet du at i dag vil Herren ta din herre bort fra deg over hodet på deg?» Eller som den engelske Smith og Good- speed-oversettelsen gjengir det: «Vet du at idag er Herren i ferd med å fjerne din herre som din leder?»

Kristus er kirkens overhode idag, slik Elias var overhode eller leder for profetenes disipler på den tid. Gud hadde sendt Elias som sin profet til den ugudelige kong Akab (871–849 f Kr) og til hans sønn Akasja (850–848 f Kr). Nå ville Gud at Elias skulle lede hans arved, siden kong Akasja var død (2 Kong 1:17–18) og en ny konge regjerte.

Hva gjorde så Gud?

Han kunne ikke la Elias forbli blant folket når Elisa nå skulle lede arbeidet. Det ville ha vært det samme som å diskvalifisere ham! Siden Gud ikke fjerner en mann fra sin stilling når vedkommende har utført sin tjeneste godt, var det eneste Gud kunne gjøre, å fjerne Elias slik at en annen kunne fortsette i stillingen.

Det var dette Gud gjorde. Da Elias ble tatt opp, falt kappen fra ham, og Elisa tok den opp. Se 2 Kong 2:12–15.

Og hva representerer «kappen»?

I Adam Clarke's *Commentary*

on the Holy Bible kan vi lese at den ble «båret av profeter og prester som det enkle ytre tegn på deres stilling» (bind 2, s 484).

Guds hensikt med å fjerne Elias var å bytte ham ut med en annen mann som kunne inneha Elias' stilling i Israel i en ny generasjon. Dette arbeidet måtte begynne under en ny konge, for Akasja hadde nettopp avgått ved døden. Og Elias begynte å bli gammel.

For ikke å diskvalifisere Elias i folkets øyne, tok Gud ham derfor vekk fra profetenes disipler og folket, samtidig som han lot kappen som representerte Elias' posisjon, falle i hendene på Elisa. Slik bevarte Gud sin profets navn og posisjon.

Hvordan ble Elias tatt opp?

Etter at Elias og Elisa hadde gått over Jordan nær Jeriko, ble Elias tatt opp i en storm i året 849–848, i noe som så ut som en ildvogn med ildeherst.

Vindens voldsomme bevegelse rev kappen av profeten der han synlig for opp til himmelen. Du kan antakelig huske å ha lest Elias' løfte om at Elisa skulle få en dobbelt del av Guds ånd hvis Gud lot ham få se Elias bli tatt bort (2 Kong 2:9). Alt dette betydde at Elisa skulle bli den nye lederen for profetenes disipler.

Etter å ha blitt ført opp i luften, ble Elias båret vekk og ut av den nye lederens synsvidde — bortenfor horisonten. Men —

Hvor ble det av Elias?

Hvor ble Elias av? Dette er et spørsmål som har forvirret mange! Elias kom ikke opp til Guds trone. Så sa Jesus! Og likevel kunne han ikke forbli i luften for alltid.

Og Gud sa ikke at Elias skulle dø der og da. Hvis Elias hadde gjort det, kunne Elisa ha overtatt sin nye posisjon uten at Elias ble fjernet, for vi vet at Elisa døde på post etter at han hadde oppfylt sin oppgave (2 Kong 13:14).

Profetenes disipler, som visste at deres herre skulle bli fjernet, visste også at Elias ikke skulle dø da. Det er årsaken til at de fryktet at Guds ånd kunne ha

latt ham falle ned «på et eller annet fjell eller i en eller annen dal» (2 Kong 2:16).

Elisa visste at Gud ville sørge for at Elias ikke ville falle ned, men fordi de insisterte, lot han noen menn gå ut for å lete etter ham — til ingen nytte.

Elias var og ble borte! Men hvor? Stormen som Gud brukte, kunne så visst ikke ha tatt ham utenfor jordens atmosfære. Ei heller lar Bibelens beretning ham forbli i luften!

Svaret klærer^d

Umiddelbart før Elias forsvant i det fjerne, hadde en ny konge kommet på Israels trone (sammenlign 2 Kong 1:17 med 3:1). Den nye kongen, Joram, var en annen av Akabs sønner.

Det første året i Jorams regjeringstid var 849–848. Mens han regjerte var Elisa Guds anerkjente profet (2 Kong 3:11).

I Juda begynte i mellomtiden en sønn av Josafat, som også het Joram, å regjere som medregent sammen med sin far, i 851–850 (2 Kong 8:16). Denne Joram regjerte sammen med sin far Josafat på Judas trone i seks år (851–845).

Josafat døde i året 845 f.Kr. Dette var fire år etter at Elias forsvant (husk at Elias forsvant nesten umiddelbart etter at Joram av Israel begynte å regjere alene i 849). Da Josafat var død, drepte Joram, som nå var enekonge over Juda, sine brødre og noen av høvdingene for å gjøre tronen enda sikrere (2 Krøn 21:1–4).

Året etter at Josafat (845–844) hadde avgått ved døden, gjorde Edom opprør mot kong Joram av Juda (2 Kong 8:20–24; 2 Krøn 21:8–10). Etter den korte krigen begynte Joram av Juda å oppføre oppferhauger^e og introdusere hedenske skikker (2 Krøn 21:11). Han fulgte skikkene til hedningefolkene rundt seg og gjorde det som var ond i Guds øyne.

Hele fire år hadde nå gått siden Elias var tatt vekk fra folket. Men hva tror du så skjedd?

Et brev fra Elisei^f

Etter denne jødiske kongens ugudelige styre valgte Gud Elias

til å skrive et brev og få det sendt til kongen!

Innholdet i brevet er gjengitt i 2 Krønike 21:12–15. Blant annet står det: «Fordi du ikke har vandret på din far Josafats veier... men har vandret på Israels kongers vei og... har drept dine brødre, din egen fars sønner, som var bedre enn du... skal du bli rammet av en svær sykdom.»

Etter ordlyden er det klart at Elias skrev dette etter at disse hendelsene hadde funnet sted, for han omtaler dem i fortid, og sykdommen som fremtid. I to år (839–837) var kongen plaget av en fryktelig sykdom, og så døde han etter bare å ha regjert i åtte år (2 Krøn 21:18–20).

Dette beviser at brevet tidligst ble skrevet i det femte år etter at stormen hadde ført Elias til et annet sted.

Elias ble brukt av Gud for å overbringe budskapet fordi han var Guds profet i Josafats dager, den regjerende kongens far — og sønnen vandret ikke i sin lydigte far Josafats fotspor.

Det var alminnelig anerkjent at brevet, som Elias fikk andre til å overlevere, kom fra ham — noe som beviser at det var kjent at han levde et eller annet sted. Hvor mye lenger han levde, forteller ikke Bibelen. Men da «det er menneskenes lodd én gang å dø» (Heb 9:27), må Elias ha avgått ved døden noe senere.

Alle mennesker som er født av Adam, også profeten Elias, må dø, for vi kan lese at «alle dør i Adam» (1 Kor 15:22). Elias var «et menneske under samme kår som vi» (Jak 5:17) — underlagt menneskenaturen og døden!

Fordi Elias var dødelig kjød på samme måte som vi, døde han. Han er så visst en av de «profetene» (Heb 11:32) som døde i tro uten å ha oppnådd det som var lovet (vers 13 og 39).

Å anta at Gud ga Elias kraft til å leve et evig liv som allerede har vart nesten 3000 år, er å lese noe inn i Bibelen som ikke er der! Han var underlagt døden, og etter at han ble tatt opp i den atmosfæriske himmelen, tilbragte han resten av sine levedager et eller annet uidentifisert sted på jorden,

hvor han levde som ethvert menneske inntil han døde en naturlig død.

Var Elias på fjellet?

Hva så med tilsynkomsten av Moses og Elias på fjellet da Jesu herlighet ble åpenbart? Begivenheten blir beskrevet i Matt 17:1-9, Mark 9:2-10 og Luk 9:28-36.

Da Jesus og disiplene var på vei ned av fjellet, sa han til dem: «Fortell ingen om dette *synet*» (Matt 17:9). Et syn er ikke noen fysisk virkelighet, men et overnaturlig bilde som man ser med øyet. Moses døde og ble begravd (5 Mos 34:5-6). Både han og Elias lå døde i sine graver.

I synet ble imidlertid så vel Moses og Elias som Jesus sett i oppstandelsens herlighet — en begivenhet som Moses og Elias ennå ikke har hatt del i (Heb 11:39). Synet ble gitt til disiplene etter at Jesus hadde talt om udødelighetens herlighet i Guds kommende rike.

En kommende Elias

Det eneste gjenværende skriftsted som kan forvirre, er Malakias 4:5-6: «Se, jeg sender dere Elias, profeten, før Herrens dag

kommer, den store og forferdelige. Han skal vende fedrenes hjerte til barna, og barnas hjerte til deres fedre, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann.»

Det er en profeti som er lite forstått. Den henviser til en tid like før Gud griper inn i menneskenes saker, en tid som profetiene kaller «Herrens dag».

Jesus omtalte denne profetien i Matteus 17. Han viste at den gjerning døperen Johannes utførte, var en foreløpig oppfyllelse av Malakias' profeti:

«Og disiplene spurte ham og sa: Hvorfor sier da de skriftlærde at Elias først må komme? Han svarte: Elias kommer nok, og han skal sette alt i rette stand.

Men jeg sier dere at Elias allerede er kommet, og de kjente ham ikke, men gjorde med ham det som de ville. Slik skal også Mennekensønnen lide under dem.

Da forstod disiplene at det var om døperen Johannes han talte til dem» (vers 10-13).

Lukas ble også inspirert til å skrive om Johannes' gjerning: «Han [Johannes] skal gå foran ham i Elias' ånd og kraft, for å vende fedres hjerter til barn og ulydige til rettferdiges sinnelag.

Han skal berede for Herren et vel skikket folk» (Luk 1:17).

Lukas sa at Johannes kom «i Elias' ånd og kraft», *ikke* at han faktisk var Elias. Den Elias hadde sovnet inn flere hundre år tidligere. Men døperen Johannes fikk kraft ved den samme ånd som hadde ledet oldtidens Elias til å vende Israels øyne mot den sanne Gud, og stort sett i samme hensikt.

Det skal komme en Elias, sa Kristus — *lenge etter* at døperen Johannes er død. Så slik døperen Johannes var Jesu Kristi forløper ved hans første komme, vil en annen komme før Herrens store og fryktelige dag, som en forløper for Jesus Kristus ved hans annet komme.

Likesom Johannes skulle også denne forløperen komme i Elias' ånd og kraft for å oppfylle oppgaven i Malakias 4:5-6, «så jeg ikke skal komme og slå landet [jorden] med bann,» sier Gud.

Hvor klar er ikke Bibelen! Elias er død og ligger i jordens støv, hvor han venter på de rettferdiges oppstandelse. Noen år etter at Elias ble fjernet i en storm, gikk han til sin grav. Men han vil oppstå igjen og leve i all evighet!

